

Dr Robert A. Peterson, Teologia właściwa, sesja 13, Nieprzekazywalne atrybuty, część 4, Bóg jest niezmienny i wielki

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson i jego nauczanie o teologii właściwej lub Bogu. To jest sesja 13, Nieprzekazywalne atrybuty, część 4. Bóg jest niezmienny i wielki.

Witamy ponownie w naszych studiach nad doktryną Boga lub teologią właściwą.

Módlmy się, zanim zrobimy cokolwiek innego. Łaskawy Ojczy, dziękujemy Ci, że uznałeś za stosowne objawić się nam w swoim świętym słowie, abyśmy mogli Cię poznać, kochać i służyć Tobie. Naucz nas, modlimy się. Popraw nas tam, gdzie tego potrzebujemy. Zachęcaj nas do życia dla Ciebie, prosimy przez Jezusa Chrystusa, pośrednika. Amen.

Kończymy tak zwane nieprzekazywalne atrybuty Boga, które są tymi wyjątkowymi, których nie dzieli ze swoimi stworzeniami. Podsumowując, On jest żywym Bogiem, aseity.

On jest jeden, atrybut jedności. Bóg jest duchem, nieskończonym, obecnym wszędzie, wszechobecnym, wszechmocnym, wszechwiedzącym, wszechwiedzącym, wiecznym, a teraz naszymi dwoma ostatnimi atrybutami. Bóg jest niezmienny lub niezmienny, a Bóg jest wielki.

Przez niezmienny lub niezmienny rozumiemy, że Bóg nie zmienia się w swoim charakterze lub naturze w przeciwieństwie do zmieniającego się stworzenia Bożego. Psalm 102:27, cytat, jesteś ten sam i twoje lata nigdy się nie skończą. Wersety bezpośrednio odnoszące się do Jezusa w Hebrajczyków 1, mówione o Bogu ogólnie w Starym Testamencie.

W rezultacie, następny werset, Psalm 102:28 mówi, cytuję, będziemy mieszkać bezpiecznie pośród zmieniającego się, bliskiego cytuję, pośród zmieniającego się świata. Jesteśmy bezpieczni, ponieważ Bóg jest stały, skała stała. Chociaż buntujemy się przeciwko niemu, Bóg pozostaje naszą stałą skałą.

Pośród słów potępiających Izrael za nieposłuszeństwo, Bóg stwierdza, cytuję, ponieważ Ja, Pan, nie zmieniłem się, wy, potomkowie Jakuba, nie zostaliście zniszczeni, Malachiasza 3:6. To jeden z kluczowych tekstów niezmienności. Więc powinniśmy się temu przyjrzeć, aby upewnić się, że rozumiemy kontekst, ponieważ kontekst jest królem.

Hermeneutyczna spirala Great Osborne'a była słuszną wpływową książką. Zamiast liberalnego hermeneutycznego bagna, uczy hermeneutycznej spirali, w której jesteśmy coraz bliżej dokładnego zrozumienia tekstu. Ma cel z koncentrycznymi okręgami biegnącymi od środka tarczy do zewnątrz.

I to jest dobry sposób na zilustrowanie znaczenia kontekstu literackiego. W tym przypadku strzałką jest Malachiasz 3 :6. Następny szczebel powiększający okręgi to Malachiasz 2:17 do 3:6 lub 3:5, wersety tuż przed nimi itd. Następny szczebel to Malachiasz 3. Następny szczeblem może być Księga Malachiasza.

Następnym mogą być prorocy mniejsi. Następny mogą być prorocy. Następny może być Stary Testament.

Ostatni szczebel to cała Biblia, ostatni pierścień. To część kontekstu dla Malachiasza 3:6. Ale, jak Osborne, który jest teraz z Panem, pokazuje bardzo dobrze, im mniejszy krąg, tym bardziej bezpośrednio ważne dla zrozumienia danego wersetu lub wersetów. Malachiasza 3:1, Oto Ja posyłam mego posłańca, a on przygotuje drogę przede mną.

To jest Jan Chrzciciel. A Pan, którego szukasz, nagle przyjdzie do swojej świątyni. To jest Jezus.

A posłaniec przymierza, w którym się podobasz. Oto on przychodzi, mówi Pan Zastępów. Lecz któż wytrzyma dzień jego przyjścia? I kto się ostoi, gdy się ukaże? Bo on jest jak ogień rafinera i jak mydło folusznika.

On będzie siedział jako rafiner i oczyszczacz srebra. I będzie oczyszczał synów Lewiego, i będzie ich oczyszczał jak złoto i srebro. I będą przynosić ofiary w sprawiedliwości dla Pana.

Wtedy ofiara Judy i Jerozolimy będzie miła Panu, jak za dni dawnych, jak za lat poprzednich. Wtedy przystępuję do ciebie na sąd. Będę szybkim świadkiem przeciw czarownikom, przeciw cudzołożnikom, przeciw tym, którzy fałszywie przysięgają, przeciw tym, którzy uciskają najemnika w jego zapłacie, przeciw wdowie i sierocie, przeciw tym, którzy odtrącają przybysza.

I nie bójcie się mnie, mówi Pan Zastępów. Następnie mamy werset szósty. Bo Ja, Pan, nie zmieniam się.

Dlatego wy, o dzieci Izraela, nie jesteście zniszczeni. W przeciwnym razie oni zostaliby zniszczeni. To Boża solidność przymierza, Jego wierność przymierzu i Jego niezmienny charakter w zaangażowaniu w Jego lud, który jest odpowiedzialny za ich trwanie.

Od dni waszych ojców odstąpiliście od moich ustaw i nie przestrzegaliście ich. Nawróćcie się do mnie, a Ja powrócę do was, mówi Pan Zastępów. Mógłbym kontynuować w następujących bezpośrednich wersetach.

To jest w obszarze dawania. Oszukują Boga, a On wzywa ich do rozliczenia się z tego. Niezmienny charakter Pana jest podstawą Jego wiernego oddania Jego ludowi.

Bóg jest stabilny. Obrazy Boga odnoszące się do Jego niezmienności obejmują skałę, Psalm 62, jeden i dwa, oraz ojca święteł, Jakuba 1:17. To jest kolejny; to jest inny kluczowy fragment, i musimy się mu przyjrzeć.

Jakuba 1:12, błogosławi człowieka, który pozostaje niezłomny w próbie. Innymi słowy, odzwierciedla charakter Boga. Bo gdy wytrzyma próbę, otrzyma wieniec życia, który Bóg obiecał tym, którzy go miłują.

Niech nikt, gdy jest kuszony, nie mówi: Przez Boga jestem kuszony, gdyż Bóg nie może być kuszony do złego i sam nikogo nie kusi. Ale każdy jest kuszony, gdy jest kuszony i nęcony przez własne pożądanie. To jest język, który rodzi grzech.

To jest język macierzyństwa. A grzech, gdy jest w pełni rozwinięty, przynosi śmierć. To regresja w kategoriach kobiecego obrazu, personifikacji, a te rzeczy są personifikowane, oczywiście.

Pragnienie nie jest koniecznie złym słowem w Piśmie Świętym, niekoniecznie mówi o grzechu, ale tutaj jest silnym pragnieniem. Kiedy pocznie, rodzi grzech. Znaczenie jest takie, że matka jest pragnieniem.

Niektóre tłumaczenia, pożądanie, które jest szerszym słowem niż pożądanie seksualne. I znowu, jest dobre pożądanie seksualne i jest nielegalne pożądanie seksualne. Jest dobre pożądanie w ogóle i złe pożądanie w ogóle, stosowane do wszystkich różnych sfer.

Ale matka, że tak powiem, pożądanie, w tym przypadku złe pożądanie, rodzi grzech. Złe pożądanie dane rodzi grzech. A grzech jest również kobietą.

Dorasta, poczyrna, rodzi śmierć. Cóż za obraz. Pożądanie, gdy jest poczęte, rodzi grzech.

A grzech, gdy dojrzeje, przynosi śmierć. Tylko metafora, tylko obraz. Ale potężnie wskazuje, że złe pragnienia, które się w nas pojawiają, rodzą grzech i wykroczenia przeciwko Panu, a te, jeśli trwamy w tym samym miejscu, mogą prowadzić do śmierci, zerwania społeczności z Bogiem, w przypadku niewierzących oczywiście wiecznej śmierci, wiecznego oddzielenia od Boga.

Nie dajcie się zwieść, moi ukochani bracia. Bóg nie kusi, nie może być kuszony i nie kusi. Pokusa pochodzi z wnętrza.

Później w Jakubie mówi, że pokusa pochodzi od Szatana. Ale to nie jest tutaj właściwe. Ponieważ byłoby to możliwe, diabeł mnie do tego zmusił i aby uniknąć osobistej odpowiedzialności.

Nie o to mu chodzi. Czy przedstawia kompletną teologię kuszenia do grzechu? Oczywiście, że nie. Biblia prawie nigdy nie przedstawia kompletnej teologii czegokolwiek w jednym miejscu.

Ponieważ mniej więcej jest to okazjonalny dokument, a tutaj on porusza konkretne kwestie, z bogatymi i biednymi słuchaczami, a więc bogatymi i biednymi, i bardzo biednymi słuchaczami, i tak dalej. Nie dajcie się zwieść. Bóg was nie kusi.

Pokusa pochodzi z wnętrza. Po części, moi ukochani bracia, oto co czyni Bóg. Każdy dobry dar i każdy doskonały dar pochodzi z góry, zstępując od Ojca światła, twórcy ciał niebieskich, gwiazd; dzisiaj powiedzielibyśmy galaktyki; wtedy nie mieli teleskopu Hubble'a.

Bóg jest wielkim twórcą światła. I one się poruszają, i wytwarzają cienie, ale on się nie porusza w tym sensie. I nie wytwarza cieni, które pochodzą od jego zmiany lub przesunięcia.

Każdy dobry i każdy doskonały dar pochodzi z góry, zstępując od Ojca światła, u którego nie ma żadnej zmiany ani cienia z powodu zmiany. A oto przykład dobrych darów, które daje Bóg. Z własnej woli, wyprowadził nas przez słowo prawdy, abyśmy byli czymś w rodzaju pierwocin jego stworzeń.

To jest doktryna odrodzenia, a tutaj jest ona przypisywana woli Ojca, podobnie jak znajdujemy w 1 Piotra 1:3, gdzie to miłosierdzie Ojca stoi za naszym nowym życiem. To właśnie czyni Bóg. On daje dobre i doskonałe dary.

Na przykład nowe życie. Ludzie narodzeni na nowo, którzy byli umarli w swoich występках i grzechach. Aby mogli być pierwszymi owocami.

Tutaj wydaje się, że oznacza to coś w rodzaju, że mogą być oddani Bogu z wdzięczności za Jego suwerenną łaskę, która ich odradza. Niezmienny charakter Pana jest podstawą Jego wiernego oddania Jego ludowi. Bóg jest stabilny.

To właśnie rozumiemy przez niezmienną lub niezmienną. Oczywiście, On się zmienia w pewien sposób, ponieważ jest osobą i za chwilę się do tego zakwalifikuje. Ale na razie, i tylko powtórzę, obrazy Boga odnoszące się do Jego niezmienności obejmują skałę, Psalm 62:1 i 2, i jest ojcem światła, Jakub 1:17, który, w

przeciwieństwie do nich, nie porusza się ani nie rzuca przesuwających się cieni, jeśli wolisz.

Chociaż charakter Boga pozostaje niezmienny, jest On również osobistą istotą, która wchodzi w formalną relację z nami poprzez przymierze. To właśnie jest przymierze. To gwarancja, znak, pieczęć osobistej relacji między Bogiem a jego ludem.

„Utwierdzę przymierze moje, które jest między mną a tobą i twoim przyszłym potomstwem, przez wszystkie pokolenia” (Rdz 17,7). Jest to trwałe przymierze, aby być twoim Bogiem i Bogiem twojego potomstwa po tobie (Rdz 17,7). Przymierze Abrahama było fundamentem przymierza Mojżesza i chociaż Żydzi wyrwali przymierze Mojżesza z kontekstu łaski i wiary przymierza Abrahama, jak krytykuje Paweł w Galatów 3, nie było to zamiarem Boga. I tak naprawdę nowe przymierze, przepowiedziane w Księdze Jeremiasza 31 i spełnione w Jezusie, jest wypełnieniem przymierza Abrahama. Tak więc słowa Boga do Abrahama są słowami do nas przez rozszerzenie i przez nasze włączenie do Abrahama slash nowego przymierza, jeśli wolisz.

Bóg nie zmienia się w tym, kim jest, i szczerze odnosi się do nas. Odpowiada na nasze modlitwy, pragnie naszej chwały i jest zadowolony, gdy Go kochamy i jesteśmy Mu posłuszni. Czy to narusza Jego niezmienność? Whoa, whoa, whoa.

Naruszać? O czym mówisz? Te atrybuty, jak cała teologia chrześcijańska, są ludzką próbą zrozumienia słowa Bożego. Nie pociągamy Boga do odpowiedzialności za nasze teologie. Robimy, co możemy, aby wyciągnąć naukę Jego słowa z egzegezy Jego słowa, rozważanej w progresywnym objawieniu i tak dalej.

A Bóg mówi, że się nie zmienia zarówno w Malachiasza 3, jak i Jakuba 1. Niech tak będzie. Ale pozwólmy mu powiedzieć nam, jak się nie zmienia i jak się zmienia, co oczywiście nie jest w tym samym sensie. To jest właściwy kontekst, w rzeczywistości, aby zająć się tak zwanym problemem pokuty Boga.

Wersja Króla Jakuba poprawnie tłumaczy dwa fragmenty zaprzeczające, że Bóg żałuje. Lb 23:19, 1 Samuel 15:29. Lb 23:19, 1 Samuel 15:29.

Przeczytam to, żebyśmy mieli jedno z nich na stole. To dobre. To jasne.

Po tym, jak Samuel oznajmia Saulowi, że Pan oderwał od niego królestwo z powodu jego niewierności i nieposłuszeństwa, bezczelnego nieposłuszeństwa, i oddał je sąsiadowi, który jest lepszy od ciebie, to będzie Dawid. Pierwsza Księga Samuela 15:29. A także chwała Izraela.

Cóż za cudowny sposób na określenie Boga. Nie będzie kłamał ani żałował. Bo nie jest człowiekiem, aby miał żałować.

Zauważ, że ESV nie przetłumaczył, że nie zmieni zdania. Chociaż mogliby to zrobić w tym kontekście. Ale King James Version, która poprawnie zaprzecza, że Bóg żałuje w Lb 23:19 i 1 Samuel 15:29.

Muszę teraz spojrzeć na ten drugi. Nie trzymam się ESV, aby zachować spójność tłumaczenia, ponieważ nie zawsze powinno się tłumaczyć nawet tego samego wyrażenia w ten sam sposób. Liczby.

Bóg nie jest człowiekiem. O, mój Boże. Balak.

O, mój Boże. Nie był prawdziwym człowiekiem Boga. Ale kiedy otworzył usta, wyszło słowo Boże.

Rozwiąż to. Bóg nie jest człowiekiem i powinien kłamać. Albo synem człowieczym, aby zmienić zdanie.

Ojej. Zostawię Balaka na inny czas. Dla niektórych profesorów Starego Testamentu, którzy naprawdę wiedzą, co robią.

O zgrozo. Wystarczy powiedzieć, że jeśli osioł cię poprawia, masz kłopoty. I najwyraźniej próbował wprowadzić Izrael w błąd.

Był prorokiem do wynajęcia. I nie mógł, ponieważ Bóg mówił przez niego. Ale potem odniósł sukces w następnym rozdziale po Balaamie.

W rozdziale 6 w Księdze Liczb prowadzi ludzi do niemoralności seksualnej i bałwochwalstwa. I za to zasługuje na potępienie w Liście Judy i 2 Piotra. Kiedy mówią, że poszliście drogą Balaama, to nie jest dobra rzecz.

Nie oznaczają, że Bóg przemówił przez niego. Oznaczają, że zmierzasz w rozwiązłość i wielkie zło. Więc KJV jest niespójny.

Cóż, jest to w zasadzie spójne, a to prowadzi do teologicznego zamieszania. Lepiej powiedziane. Dwukrotnie tłumaczy fragmenty, które zaprzeczają, że Bóg żałuje.

Ale dla innych tłumaczy się to jako stwierdzenie, że on żałuje. Rodzaju 6:6 i 7. Nie będę tego wszystkiego czytał. Przeczytam je dwa razy.

Wyjścia 32:14. 12 i 14. Sędziów 2:18.

1 Samuela 15:11 i 35. Jonasza 3:10. Jonasza 4:2. Jeszcze raz.

KJV było dobrym tłumaczeniem dokonany przez pobożnych ludzi. Ponad 400 lat temu. I powinno mieć swój dzień.

Było jednak zbyt piękne. I trwa do dziś. I z dwóch powodów zachęcam chrześcijan do korzystania ze współczesnego ewangelicznego tłumaczenia Biblii.

NASB, NIV, ESV. Mój osobisty faworyt. Z dwóch powodów.

Numer jeden. Zasada reformacji polega na tym, że chrześcijanie potrzebują słowa Bożego w swoim własnym języku. Nie mówimy językiem, angielskim, sprzed 400 lat.

Och, ale jest nowy Król Jakub. Chciałbym, żeby nie było nowego Króla Jakuba. Potrzebujemy świeżych tłumaczeń w każdej kulturze.

Co, nie wiem, dwa pokolenia? Może jedno. Po drugie, i co ważniejsze, najstarsze i najlepsze rękopisy Nowego Testamentu odkryto na początku XX wieku. 300 lat po tym, jak w 1611 roku powstała wersja Króla Jakuba.

Jest piękny. Nadal był bestsellerem. Chciałbym, żeby nim nie był.

W imię komunikacji Marcin Luter poświęcił wiele czasu na tłumaczenie Biblii na język niemiecki. I to już inna historia. Cóż za charakter.

Nawet dzisiaj w Biblii hebrajskiej, w Starym Testamencie, będzie napisane, że hebrajskie słowo na to słowo jest niepewne. Jakiś rodzaj zająca. Królik lub jakiś inny rodzaj zwierzęcia.

Luter nie miał pojęcia, czym one były. Więc po prostu umieścił tam niemieckie zwierzęta. Ponieważ Biblia musiała komunikować.

Ojej. Kuzyn Calvina, Olivier Tan, przetłumaczył Biblię na francuski. Dlaczego? Chcieli Biblii w języku ludu.

Aby zachować to po łacinie, o której nawet Trent powiedział, że jest natchnionym słowem Boga, a nie hebrajskim i greckim. Zdziwienie. Ponownie.

Tak czy inaczej, a co ważniejsze, ponieważ najważniejsze manuskrypty Nowego Testamentu odkryto w XX wieku. KJV myli się, gdy mówi, że Bóg żałuje, po raz kolejny, w Księdze Rodzaju 6:6 i 7, Księdze Wyjścia 32:12 i 14, Księdze Sędziów 2:18, 1 Księdze Samuela 15:11 i 35, Księdze Jonasza 3:10 i 4:2. Te i podobne fragmenty należy rozumieć w świetle jasnego potwierdzenia w Piśmie Świętym stałego charakteru Boga jako wyrazu jego autentycznego związku ze swoim ludem. Więcej na temat Boga jako niezmiennego, ale reagującego na ludzi w czasie, można znaleźć w książce Johna Frame'a *The Doctrine of God*, strony 543 do 575.

ładne, obszerne omówienie dla tych, którzy tego chcą. Frame, *Doctrine of God*, 543 do 575. Współczesne tłumaczenia lepiej radzą sobie z tymi fragmentami, jak pokazuje Christian Standard Bible, tłumacząc Pan żałował Genesis 6, 1 Samuel 15 jako Pan ustąpił lub Bóg ustąpił.

Wyjścia 32:12 i 14, Jonasza 3:10 lub Pan został poruszony do litości, Sędziów 2:18. W każdym z tych fragmentów nie zmienia się charakter ani natura Boga. W każdym przypadku to, kim jest Bóg, pozostaje takie samo.

Fragmenty podkreślają, że Bóg jest prawdziwie wrażliwy na istoty ludzkie. Kiedy grzeszymy, jest głęboko zaniepokojony. Kiedy cierpimy, jest prawdziwie współczujący.

Podobnie, gdy zbliżamy się do Boga, On zbliża się do nas, co jest dokładnie tym, co powiedział w Księdze Malachiasza 3 po stwierdzeniu, że się nie zmienia. Zbliźcie się do mnie, a ja zbliżę się do was. I podobnie, Jakub 4:8. Gdy się modlimy, On działa w naszym imieniu.

Jakuba 4:2. Jakuba 5:13, 18. Kiedy wyznajemy nasz grzech, On nam przebacza. Jakuba 5:15-16, 1 Jana 1:9. To, kim jest Bóg, pozostaje niezmiennie, ale działania Boga wobec nas są historyczne i związane z naszymi reakcjami na Niego.

Jak powiedział Francis Schaeffer, a filozofowie go bili, i to nie jest sprawiedliwe. On nie próbuje być filozofem. Bóg jest nieskończonym, osobistym Bogiem.

W swojej nieskończoności, on się nie zmienia. W swojej osobistej naturze, on odnosi się do swojego ludu poprzez przymierze. A to oznacza dawanie i branie.

Oznacza to odpowiedź ze strony Boga. Podobnie jak w przypadku innych atrybutów Boga, Pismo przypisuje ten jeden Chrystusowi. „Jezus Chrystus wczoraj, dziś i na wieki ten sam”. List do Hebrajczyków 13:8.

Takie słowa są prawdziwe tylko w odniesieniu do Boga i w ten sposób przypominają nam, że Chrystus jest boski. Jakub podkreśla, że Bóg ani nie jest kuszony, ani nie kusi innych. Zamiast tego nasze złe pragnienia prowadzą nas do grzechu.

Ostrzega, nie dajcie się zwieść, moi drodzy bracia i siostry. Każdy dobry i doskonały dar pochodzi z góry, zstępując od Ojca światła, który się nie zmienia jak cienie zmienne. Jakuba 1:16 i 17.

Bóg jest twórcą niebiańskich światła, jak powiedziałem wcześniej. I w przeciwieństwie do nich, nie zmienia się ani nie zmienia. Nie ma faz, jak księżyc.

Jest stabilny w swojej naturze. Zawsze jest dobry. I w przeciwieństwie do teologii Gwiezdných Wojen, gdyby miała ona nauczać teologii, Bóg nie ma ciemnej strony.

W przeciwieństwie do Mocy. Boża stabilność charakteru daje nam wielkie bezpieczeństwo. Psalm 102, werset 27.

Kończymy tam, gdzie zaczęliśmy. Psalmi są wspaniałe. O Boże, łaskawe.

Biblia jest wspaniała. Psalm 102:27. Zacznę od wersetu 25.

Dawno temu, znaczenie jest, O Panie, założyłeś fundament ziemi, a niebiosy są dziełem twoich rąk. Są one bezpośrednio cytowane i stosowane do Jezusa i Jakuba w Hebrajczyków 1. Zginą, niebiosy i ziemia, ale ty pozostaniesz. Wszystkie one zniszczą jak szata.

Odmienisz je jak szatę i przeminą, ale ty jesteś ten sam, a lata twoje nie mają końca. Synowie sług twoich mieszkać będą bezpiecznie. Dlatego jest sens.

Ich potomstwo zostanie ustanowione przed tobą. W przeciwieństwie do nas, Bóg nie jest kapryśny i zawsze możemy na nim polegać. Uwielbiam ten starotestamentowy obraz.

On jest naszą skałą. Psalmista mówi: Ich skała nie jest jak nasza skała. Mówiąc o innych narodach, poganach.

Narody pogańskie. Tak. Naszą skałą jest żywy i prawdziwy Bóg, który wchodzi w przymierze ze swoim ludem i ponieważ się nie zmienia, oni nie zostają zniszczeni.

Niezmiennność Boga podtrzymuje ewangelię. Ewangelia jest przesłaniem. Czy ktoś może słuchać tych wykładów i nie znać Chrystusa? To bardzo możliwe.

Ewangelia jest przesłaniem, że Bóg kocha grzeszników. O, On jest święty. A jeśli staniemy przed Jego obliczem, tak jak te światła dotknęły moich rąk, wszyscy powinniśmy wyznać w Jego świetle: Bóg jest światłością, 1 Jana 1, i w Nim nie ma żadnej ciemności.

Jesteśmy przekonani o grzechach w naszych umysłach, naszych ustach i naszych czynach. Na naszych rękach, jeśli wolisz. Dobrą nowiną jest to, że Bóg umiłował świat i posłał swojego syna, aby był zbawicielem każdego, kto zaufa mu jako Panu i zbawicielowi.

Albowiem tak Bóg umiłował świat, Jana 3:16, że posłał swego jedyne Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne i nie zginął. Bóg okazuje nam swoją

miłość w tym, Rzymian 5:8. Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus umarł za nas. Nie możemy sami siebie zbawić.

Chrystus jest jedynym zbawicielem ludzkości. On ofiarowuje się nam dobrowolnie. Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a ja wam dam ukojenie.

Więc jeśli oglądasz te nagrania wideo doktryny Boga, zachęcamy cię do wiary w Pana Jezusa Chrystusa i zbawienia. Rozpacz z powodu własnych wysiłków, by zadowolić Boga. To nie tylko śmieszne i niemożliwe, to obraźliwe.

Ostatni werset w Galacjanach 2 mówi: Jeśli sprawiedliwość pochodzi z zakonu, to Jezus umarł na próżno. Gdybyśmy mogli zyskać Bożą łaskę naszą sprawiedliwością, nie potrzebowalibyśmy Chrystusa na krzyżu i z pustego grobu. Każdy potrzebuje Chrystusa.

Jesteś grzesznikiem, tak jak reszta z nas, i musisz wierzyć i ufać Mu jako swojemu zastępcy, aby zostać zbawionym. Niezmienny charakter Boga podtrzymuje ewangelię. To doprowadziło do tego kazania.

Będziemy cieszyć się ostatecznym zbawieniem, ponieważ nasz niezmienny Pan obiecał i nie cofnie swojego słowa. Cytując Hebrajczyków 6:18 i 19. Przez dwie niezmiennie rzeczy, obietnicę i przysięgę Boga, mamy tę nadzieję jako kotwicę dla duszy, mocną i bezpieczną.

List do Hebrajczyków 6:16 do 18. Bóg nas zbawia, Bóg nas zachowuje. Tak, mamy pozostać wierni, ale ostateczną podstawą naszego zbawienia i zachowania nie jest nasza wierność.

Na szczęście to niezmienny charakter Boga, który, jak zapewne już przypuszczałeś, jest organicznie związany z Jego wiernością. Można je połączyć w jeden atrybut. Nie ma jednego sposobu, aby uporządkować lub nawet wymienić atrybuty.

Jest wiele sposobów. Wybraliśmy jeden. Nasz ostatni niekomunikalny atrybut Boga jest często pomijany, ale nie powinien.

Bóg jest wielki. Ponownie, mówiąc przymierzowo, nasz Bóg jest wielki. Bóg jest również wielki, co oznacza, że Bóg jest niezwykle ważny i nieporównywalny.

Jego majestat jest nieskończony. On sam jest Wysoki i Wywyższony, i nie ma nikogo takiego jak On. Jak głosi Pieśń Mojżesza, Wyjścia 15, 11, po Wyjściu i zatopieniu Izraelitów w Morzu Trzcinowym, cytując: Panie, któż jest podobny do Ciebie wśród bogów? Kto jest podobny do Ciebie, chwalebny w świętości, czczony pochwałami, czyniący cuda? Wyjścia 15:11.

Obrazy Boga odnoszące się do Jego wielkości obejmują Króla Izajasza 40:21 do 24. Nie mogę się temu oprzeć.

Izajasz 40 jest wspaniały. Izajasz 40:21. Czy nie wiesz? Czy nie słyszysz? Czy nie powiedziano ci od początku? Czy nie zrozumiałeś od fundamentów ziemi? To On siedzi nad okręgiem ziemi, a jej mieszkańcy są jak szarańcza, którzy rozciągają niebiosy jak zastonę i rozciągają je jak namiot do mieszkania, który obraca książąt w nicość i czyni władców tej ziemi próżnią. A teraz Izajasz porównuje władców do nasienia rośliny.

Ledwie zostali zasadzeni, ledwie zostali zasiani, ledwie ich pień zapuścił korzenie w ziemi, gdy On na nich dmuchnął, a oni uschli, a wichry porwał ich jak ściernisko. Do kogo więc mnie porównacie, mówi Bóg, abym był podobny do Niego, mówi Święty. I tak dalej, nakładając jeden obraz na drugi Bożej wielkości i całą masę przeplatających się atrybutów, co jest dokładnie sposobem, w jaki mówi Pismo.

Obrazy mówiące o wielkości Boga obejmują jego królewski obraz, Bóg jest Królem. Ten atrybut podkreśla wyjątkowość Pana, szczególnie w stosunku do tak zwanych bogów narodów, tematu, który już wcześniej poruszyliśmy, a który jest jedynie bożkami. „Panie, nie ma nikogo takiego jak Ty wśród bogów i nie ma dzieł takich jak Twoje”.

Wszystkie narody, które stworzyłeś, przyjdą i pokłonią się przed Tobą, Panie, i uczczą Twoje imię. Bo jesteś wielki i czynisz cuda. Tylko Ty jesteś Bogiem.

Psalm 86:8 do 10. Zobacz także 96:3 do 5. Psalm 86:8 do 10. 96:3 do 5. Czasami Pismo Święte łączy wyrazy wielkości Boga z innymi atrybutami.

Poniższe fragmenty robią to dla jego suwerenności, wierności i mocy, odpowiednio. Zatem Pismo Święte zazwyczaj nie izoluje atrybutów Boga. To jest Boże, Biblia, lubię mówić, jest to książka obrazkowa, ale przede wszystkim jest to książka z opowieściami.

To prawdziwa historia stworzenia, upadku, odkupienia i spełnienia, czyli przywrócenia, opisana przez Boga. Po drodze, w tych kontekstach, stworzenie, Księga Rodzaju 1 i 2, upadek zasługuje na uwagę, chociaż jest to jeden rozdział całej Biblii, Księga Rodzaju 3, ponieważ główny podział w Piśmie Świętym nie obejmuje nawet Starego i Nowego Testamentu. Główny podział koncepcyjnie i teologicznie to przed upadkiem i po upadku.

Upadek zmienia wszystko. Odkupienie zaczyna się w Księdze Rodzaju 3 obietnicą Boga w wersecie 15 i trwa aż do końca Księgi Objawienia, w której mamy dopełnienie. Oczywiście, dopełnienie jest omawiane w różnych miejscach, ale

Objawienie, szczególnie 21 i 22, które mówi o nowym niebie i nowej ziemi, i może być tak, jak twierdzą nasi bracia i siostry przed tysiącleciem, z tysiącletnim królestwem poprzedzającym jako preludium do nowych niebios i nowej ziemi, to byłby Objawienie rozdział 20.

To jest kwestia dyskusyjna i przedstawiam wszystkie różne milenijne punkty widzenia, kiedy zajmuję się tą kwestią, czego nie robię teraz. Tak więc Pismo łączy atrybuty Boga, tak samo jak ostatni, nieprzekazywalny atrybut Boga, który studiujemy, a mianowicie Jego wielkość. Psalm 135:5 i 6, Bo wiem, że Pan jest wielki.

Pan jest większy niż wszyscy bogowie. Pan czyni wszystko, co zechce, w niebie i na ziemi, w morzach i wszystkich głębinach. Psalm 135 :5 i 6. Nehemiasz 1:5, Pan, Bóg niebios, Bóg wielki i budzący grozę, który zachowuje swoje łaskawe przymierze z tymi, którzy go miłują i przestrzegają jego przykazań.

I zdanie, oczywiście, trwa, ale nie będziemy. Nehemiasz 1:5. Jeremiasz 10:6 i 7, Panie, nie ma nikogo takiego jak Ty. Jesteś wielki.

Twoje imię jest wielkie w mocy. Kto by się ciebie nie bał, Królu narodów? Na to zasługujesz. Bo wśród wszystkich mędrców narodów i wśród wszystkich królestw nie ma nikogo takiego jak ty.

Jeremiasz 10:6 i 7. Psalmy chwalą Boga za wielkość Jego imienia, Jego osoby. Psalm 8:1 i 9. Psalm 148:13. Psalm 8:1 i 8, 9. Psalm 148:13.

Chwalą Go również, Psalmy, za wielkość Jego dzieł. Posłuchaj Psalmu 145:3 do 6. Pan jest wielki i wysoko chwalony. Jego wielkość jest niezgłębiona.

Jedno pokolenie będzie opowiadać o Twoich dziełach następnemu i będzie obwieszczać Twoje potężne czyny. Ja będę mówił o Twojej wspaniałości i chwalebnym majestacie i Twoich cudownych dziełach. Oni będą obwieszczać moc Twoich budzących podziw czynów, a ja będę opowiadał o Twojej wielkości.

Psalm 145:3 do 6. Nasz ostatni akapit w tym wykładzie jest taki. Wielkość Boga prowadzi nas do wielbienia Jego i tylko Jego. Psalm 86, 8 do 10.

Psalm 96:3 do 5. Łukasz 1. Łukasz 1:46 do 48. Słowa Magnificat Maryi. Wielbi dusza moja Pana, a duch mój raduje się w Bogu, moim Zbawicielu, bo wejrzał na uniżenie służebnicy swojej, bo oto odtąd błogosławioną będą mnie zwać wszystkie pokolenia.

Bo wielkie rzeczy uczynił mi Ten, który jest potężny, a święte jest Jego imię. Boża wielkość prowadzi nas do bojaźni przed Nim. Psalm 96:3 do 5. Jeremiasz 10:6 do 7. Boża wielkość prowadzi nas do poddania się Jego suwerennej ręce.

Psalm 135:5 i 6. I prowadzi nas do zaufania wierności Jego przymierzu. Nehemiasz 1:5. Ciągłe do tego wracamy. Wielkość Boga inspiruje nas również do składania o Nim świadectwa innym.

Psalm 145:3 do 6. W naszym następnym wykładzie rozpoczniemy badanie wspólnych atrybutów Boga. To są jego komunikowalne atrybuty.

To jest dr Robert Peterson i jego nauczanie o teologii właściwej lub Bogu. To jest sesja 13, Nieprzekazywalne atrybuty, część 4. Bóg jest niezmienny i wielki.